

Ο πόλεμος εν ονόματι του Θεού βασίζεται σε μια αρρωστημένη προσέγγιση της πίστewς

όλοι μαζί αποτελούμε μια δυνατή φωνή για τα δίκαια του Πατριαρχείου και της απανταχού Ρωμιοσύνης. Είναι γεγονός ότι έχουμε καταφέρει πολλά και ότι μπορούμε να καταφέρουμε ακόμη περισσότερα. Το ποίμνιο της Αρχιεπισκοπής Αυστραλίας είναι από τα δυναμικότερα που διαθέτει το Οικουμενικό Πατριαρχείο. Εμείς από εδώ,

από το σεπτό κέντρο της Μητρος Εκκλησίας, κάνουμε έκκληση προς όλους σας να είστε ενωμένοι γύρω από την εκκλησιαστική σας Αρχή. Να μην ξεχνάτε την καταγωγή σας και την πίστη σας. Επαναλαμβάνω. Αυτά τα δύο είναι σημαντικά και απαραίτητα. Να μη λησμονείτε την πατρίδα και να μένετε προσπλωμένοι στην ορθόδοξη πίστη μας.

Ποιες είναι οι δυσκολίες που πιστεύετε ότι θα αντιμετωπίσει η Ορθοδοξία κατά τις επόμενες δεκαετίες και ποια τα πιο ελπιδοφόρα μηνύματα από το μέλλον;

Το ερώτημα αυτό είναι πολύ δύσκολο να απαντηθεί, διότι χρειάζεται να αναλύσουμε πολλά στοιχεία και να μελετήσουμε πολλούς παράγοντες, για να δούμε πώς πορευόμαστε και ποιες θα είναι οι δυσκολίες που θα αντιμετωπίσουμε στο μέλλον. Δοξάζουμε το Θεό για την ολοκλήρωση της Αγίας και Μεγάλης Συνόδου, η οποία αποτελεί ιστορικό σταθμό για την Ορθόδοξη Εκκλησία. Και, παρά το ότι τέσσερις τοπικές Εκκλησίες δεν προσήλθαν, η Σύνοδος ολοκληρώθηκε και έδωσε στο πλήρωμα των Ορθοδόξων έξι σημαντικότερα κείμενα – αποφάσεις, που αφορούν ποιμαντικά και διοικητικά ζητήματα, καθώς και τη σημαντικότερη Εγκύκλιο και το Μήνυμά της.

Οι δυσκολίες που αντιμετώπιζε παλαιότερα η Ορθόδοξη Εκκλησία ήταν οι διωγμοί κατά τα πρώτα χριστιανικά χρόνια, οι αιρέσεις αργότερα, οι πολιτικές πιέσεις για τη δημιουργία των εθνικών εκκλησιών μεταγενέστερα. Σήμερα προστέθηκαν και νέα εσωτερικά προβλήματα τα οποία δεν είναι εύκολα διαχειρίσιμα. Η ιδέα που έχουν κάποιοι, ότι δηλαδή η Ορθόδοξη Εκκλησία είναι συνομοσπονδία Εκκλησιών, δημιουργεί μια νέα θεώρηση της Εκκλησίας, σίγουρα ξένη προς την Ορθοδοξία.

Συναρπάζονται κάποιοι από τη δύναμη της κοσμικής εξουσίας, αλλά η ιστορία μάς έχει διδάξει ότι αυτή η δύναμη έρχεται και παύεται. Η δύναμη της Εκκλησίας βασίζεται στην αγάπη, στη θυσία και τη χάρη. Η δυσκολία, λοιπόν, της Ορθοδοξίας στο μέλλον θα εστιαστεί στο ζήτημα της ενότητας. Στην Εκκλησία όλοι φεύγουμε από το «εγώ» μας και από την ταυτότητα εκείνη, που

αποτελεί δημιούργημα της συνθήειας, του αγχώδους συγκρητισμού και της αναζήτησης κύρους. Οι Πατέρες όλα τα έχουν ρυθμίσει πολύ καλά. Ξέρουμε ποια είναι η θέση του καθενός μέσα στην Ορθόδοξη Εκκλησία. Όταν ξεφεύγουμε από την πατερική και κανονική παράδοση, τότε δημιουργούνται δυσεπίλυτα προβλήματα.

Δόξα τω Θεώ, όμως, που υπάρχει η Μητέρα Εκκλησία, το Οικουμενικό μας Πατριαρχείο, το οποίο έχει τον πανορθόδοξο συντονιστικό ρόλο της ενότητας και της αληθείας. Κάποιοι πιστεύουν ότι αυτό είναι προνόμιο, αλλά τελικώς πρόκειται για διακονία, για ύψιστη, δηλαδή, ευθύνη, που δεν προσφέρει κάποια δόξα αλλά μόνο σταυρό. Η εμπειρία της Πρωτόθρονης Εκκλησίας αλλά και η θέση που της δίδουν οι Ιεροί Κανόνες και η μακραίωνη παράδοση αποτελούν το βασικό εχέγγυο για την πορεία της Ορθοδοξίας στο μέλλον. Και όσο ζει το Πατριαρχείο μας δεν έχουμε ως Ορθόδοξοι να φοβηθούμε απολύτως τίποτα.

